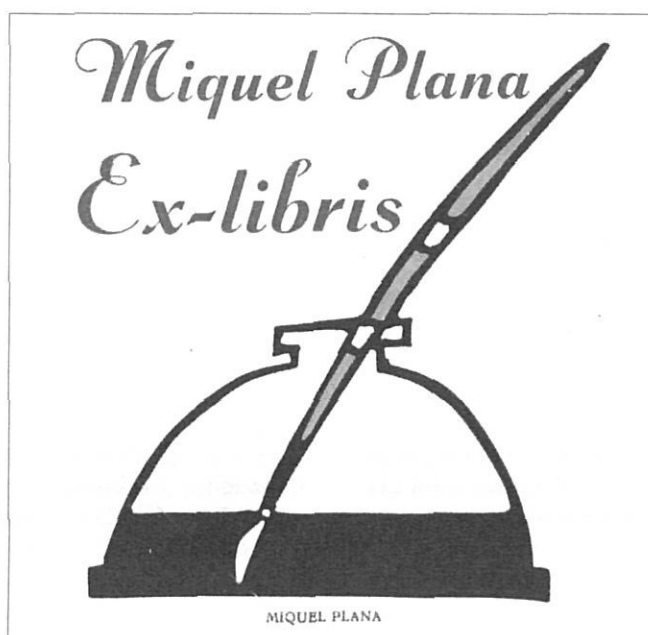

MARQUES DE BIBLIOTECA

LA MEVA ENTRADA AL MÓN DE L'EX-LIBRIS NO VA SER deguda a la realització o encàrrec d'una marca personal que caracteritzés els meus llibres. En la inauguració de la mostra de les meves últimes obres a la llibreria Dels Tres, de Barcelona, l'any 1990, comentava temes referents a l'art i als llibres amb Pilar Vélez, directora en aquells dies del Museu de les Arts Gràfiques, i Francesc Orenes, director de l'excel·lent revista *Ex-libris*. Defensava davant d'ells la idealitzada teoria que la persona que col·loca el seu ex-libris en un llibre qualsevol trenca la cadena del consum anònim, avui que les edicions són tan àmplies, convertint així l'obra en peça única. Aquesta idea fou acollida per Pilar Vélez, que em proposà de fer uns quants ex-libris de model destinats a una exposició al Museu.

No he dit abans que també defensava que un ex-libris pot

ser un treball senzill, fins i tot fet pel mateix propietari del llibre. Normalment, però, acostumen a ser veritables obres d'art gràfic. D'aquí ve la gran passió pel col·leccionisme d'ex-libris que tenen moltes persones. Amb aquestes idees de senzillesa i d'altres més elaborades, vaig realitzar cent models. Se n'edità un bonic catàleg, que ha quedat com a testimoni d'aquella tasca. Aquesta convicció em portà a fer uns quants ex-libris per encàrrec. L'obra va merèixer de ser catalogada a l'*Encyclopaedia Bio-Bibliographical of the Art of the Contemporary Ex-libris*, que edita des del 1985 el portuguès Mario de Mota Miranda, i gràcies a això vaig ser seleccionat per a una mostra de 104 exlibristes mundials, el primer dels quals era Dürer. L'exposició tingué lloc a la capital de la Xina, i se n'edità un magnífic catàleg. En resum, una bona aventura que encara continua.

MIQUEL PLANA
Artista i bibliòfil